

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michala Jantoše a soudkyň Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Markéty Fialové ve věci

žalobkyně: **G. a. s., IČO X**
sídlem Š. 656/6, X O.
zastoupená advokátkou JUDr. Ladislavou Palatinovou
sídlem Tovačovského 2784/24, 767 01 Kroměříž

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro Olomoucký kraj**
sídlem Lazecká 545/22, 779 11 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 11. 2024, č. j. 1630605/24/3101-51526-806451, ve věci námitky směřující proti vyrozumění o předepsání úroku z prodlení,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Dne 19. 1. 2024 zahájil žalovaný u žalobkyně daňovou kontrolu na dani z přidané hodnoty (DPH) za období listopad 2023. Platebním výměrem ze dne 21. 6. 2024, č. j. 1159424/24/3101-51526-809785 žalovaný vyměřil žalobkyni za uvedené zdaňovací období DPH ve výši 27 972 Kč. Tuto daň žalobkyně uhradila dne 26. 6. 2024. Vyrozuměním ze dne 9. 9. 2024, č. j. 1415115/24/3101-51526-806451 vyrozuměl žalovaný žalobkyni o předepsání úroku z prodlení dle § 252 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění do 30. 6. 2025 (dále jen „daňový řád“), na osobní daňový účet žalobkyně na DPH z důvodu prodlení s úhradou daně za zdaňovací období listopad 2023. Předepsaná výše úroku z prodlení činila 2 024 Kč.

2. Proti tomuto vyrozumění podala žalobkyně námitku dle § 159 daňového řádu. O této námitce rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím tak, že ji zamítl. V odůvodnění poukázal na to, že v námitce nebyly vzneseny žádné konkrétní námitky směřující proti předepsanému úroku z prodlení. Žalovaný tak jen shrnul skutkový stav týkající se vyměření DPH za listopad 2023, zmínil datum úhrady této daně a také skutečnost, že tento úrok vzniká *ex lege*. Úrok žalobkyni vznikl za období od 31. 12. 2023 (čtvrtý den po původní splatnosti daně) do 26. 6. 2024 (datum úhrady). Žádné pochybení žalovaný nezjistil.
3. **Žalobkyně** se domáhá žalobou zrušení napadeného rozhodnutí a všech rozhodnutí na něj navazujících. V žalobě se předně detailně věnovala sporu, který vedla se společností M. t. s.r.o. u Okresního soudu v Olomouci o zaplacení faktur ze dne 29. 10. 2013 a 6. 6. 2016, kdy popsala průběh soudního řízení a vysvětlila, že dle ní bylo řízení nezákonně soudem zastaveno. Nápravy se poté nedomohla ani před nadřízenými soudy. K tomu navrhla k důkazu spis Okresního soudu v Olomouci sp. zn. 28 C 208/2016. Následující část žaloby se věnuje postupu žalobkyně, jímž se domáhala po státu náhrady škody za nesprávný úřední postup okresního soudu, a následnému soudnímu sporu žalobkyně se státem. K tomu žalobkyně navrhla k důkazu vedle již zmíněného spisu okresního soudu také spis Obvodního soudu pro Prahu 2 sp. zn. 37 C 130/2024.
4. V poslední části žaloby žalobkyně uvedla, že faktury ze dne 29. 10. 2013 a 6. 6. 2016, jichž se týkal sporu u Okresního soudu v Olomouci, nebyly společností M. t. s.r.o. uhrazeny. Žalobkyně z nich však uhradila DPH. Poté, co se neúspěšně domáhala svých práv u soudu, podala za zdaňovací období listopad 2023 daňové přiznání, jímž se domáhala provedení opravy daně dle § 46 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů. Ačkoliv i společnost M. t. s.r.o. uvedla, že se jedná o faktury smyšlené, které se nevztahují k žádnému uskutečněnému plnění, žalovaný vyměřil žalobkyni za zdaňovací období listopad 2023 DPH ve výši 27 292 Kč. S tímto postupem žalobkyně zásadně nesouhlasí, a to navíc za situace, kdy žalovaný předepsal žalobkyni úrok z prodlení z vyměřené daně. Žalovaný se navíc nezabýval ani námitkami žalobkyně proti vyrozumění o předpisu úroku z prodlení.
5. **Žalovaný** navrhl žalobu zamítnout a zopakoval svou argumentaci z napadeného rozhodnutí, kterou soud shrnul výše.
6. U jednání účastníci odkázali na svá dřívější podání. Žalobkyně doplnila, že i v rámci žaloby proti rozhodnutí, které se týkalo úroku z prodlení, je namístě řešit, zda měla být DPH vůbec vyměřena. Žalobkyně netrvala na provedení důkazu soudním spisem obvodního soudu. Žalovaný uvedl, že touto problematikou se bylo možné zabývat jen ve vyměřovacím řízení. Žalobkyně se proti platebnímu výměru neodvolala.
7. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba není důvodná.
8. Podle § 252 odst. 1 písm. a) daňového řádu platí, že *základem pro výpočet úroku z prodlení je splatná daň, která nebyla uhrazena*. Dle odst. 2 písm. a) téhož ustanovení platí, že *úrok z prodlení vzniká od čtvrtého dne následujícího po původním dni splatnosti daně do dne její platby; stanovení náhradního dne splatnosti daně nemá vliv na určení doby, po kterou vzniká úrok z prodlení*. Odst. 4 stanoví, že *výše úroku z prodlení odpovídá výši úroku z prodlení podle občanského zákoníku*.

9. Soud se předně zabýval tím, zda se žalovaný skutečně nezabýval námitkami žalobkyně obsaženými ve vznesené námitce. Žalobkyně však v žalobě konkrétně nespecifikovala námitky, s nimiž se žalovaný neměl vypořádat. To ostatně ani nebylo možné, protože z obsahu spisu soud zjistil, že žalobkyně námitku podala blanketní. Toliko v ní konstatovala, že námitku podává. Žádnou konkrétní argumentaci nedoplnila ani v dalších podáních, ke kterým bez jakéhokoliv komentáře přiložila velké množství nesouvisajících listin, což žalovaný na str. 2 napadeného rozhodnutí konstatoval. Námitka důvodná není.
10. K námitce týkající se nezákonného vyměření DPH za zdaňovací období listopad 2023 soud uvádí, že předepsání úroků z prodlení navazuje na předchozí stanovení daně, ke kterému došlo platebním výměrem. Předmětem nyní napadeného rozhodnutí je přezkum postupu správce daně při předepsání úroku z prodlení, tj. úkonu v rámci činnosti navazující na stanovení daně. Skrze žalobu podanou vůči nyní napadenému rozhodnutí však nelze přezkoumat, zda byla žalobkyni daň za uvedené zdaňovací období vyměřena zákonně (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 28. 1. 2025, č. j. 6 Afs 292/2018-39, odst. 39 a 52, č. 4668/2025 Sb. NSS). Námitky tohoto typu měla žalobkyně uplatnit vůči platebnímu výměru ze dne 21. 6. 2024, č. j. 1159424/24/3101-51526-809785 v rámci odvolání, případně žaloby. Současně žalobkyně ani netvrdí, že by byl zmíněný platební výměr změněn či zrušen. Naopak žalovaný uvedl, že se žalobkyně proti předmětnému platebnímu výměru ani neodvolala. Soud se proto zákonností vyměření daně zabývat nebude. Ze stejného důvodu soud neprovedl ani důkaz (soudní spis), jímž měla být prokázána tvrzení týkající se soudního sporu žalobkyně o zaplacení faktur.
11. Jelikož neshledal krajský soud žalobní body důvodnými, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
12. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když plně procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu v tomto soudním řízení žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 12. května 2026

JUDr. Michal Jantoš v. r.
předseda senátu